

bland fornforskarne väckt dess större uppseende, som det är första gången man iakttagit förhistoriska flintgrufvor här i Norden, under det att man i Väst-europa länge känt sådana, hvilka med säkerhet härröra från stenåldern.

O. A.

Svenska Fornminnesföreningens årsmöte hölls tisdagen den 13 mars i Nationalmuseum. Härvid meddelade professor Fritz Löffler ett par nya tolkningar af lönnrunorna på dopfunten från Norum i Bohuslän och på den lilla runstenen från Kingikto'rsoak på Grönland. Inskriften å den förra lyder i sin helhet öfversatt: *Sven gjorde mig* och å den senare *Elling, Sigvads son, Bianne Tordson och Enride Olsson uppstaplade dessa stenhögar och röjde isen*.

Sista ordet i hvardera runinskriften är skrivet med lönnrunor, tillhörande det system, i hvilket man, i stället för att på vanligt sätt utskrifva en runa för hvarje ljud, återgaf ifrågavarande runas nummer i ordningen inom den af runfutharkens "ätter", till hvilken den hörde.

Därpå lämnade dr. Emil Ekhoﬀ en redogörelse för två nyupptäckta ärkebiskopsepitafier i det gamla dominikanerklostrets kyrka i Sigtuna. En uppsats härom återfinnes på annat ställe i föreliggande häfte.

Slutligen meddelade amanuensen Sune Ambrosiani några siebenbürgiska paralleller till de nordiska befästa kyrkorna under medeltiden.

Sedan föredraganden erinrat om, att de fackmän på kontinenten, som särskildt egnat sig åt monumentstudier, såsom Piper i sin *Burgenkunde* och Enlart i sin *Manuel d'Archéologie*, numera betraktade som själfklart, att ett stort antal kyrkor och kyrkogårdar varit befästa, lämnade han en öfversikt af de anordningar vid de nordiska medeltida kyrkorna, som dr E. Ekhoﬀ först tolkat såsom anläggningar i försvarssyfte: kyrkogårdsmurar, "kastaler", kyrk-torn och spår af hourdage på skepp och kor. Ett antal planscher ur *Siebenbürgisch - sächsische Burgen und Burgenkastelle* utg. af konservator Emil Ligerius i Hermannstadt, 3 uppl. 1901, åskådliggjorde i detalj, huru dessa försvarsanordningar sett ut i Norden, ty dessa fotografiska reproduktioner visade ej blott orubbade minnesmärken utan jämväl raserade, där spåren efter det gamla voro analoga med de nordiska resterna. Till denna del af Siebenbürgen hade nämligen under den tidigare medeltiden utvandrat sachsare, som för att skydda sig utrustade kyrkogårdarne som bygdeborgar. I dessa trakter måste man hela medeltiden igenom följa med sin tid och tillämpa förbättringar, hämtade från profanarkitekturen, därför att de olika folkslag t. ex. tartarer och turkar, som sökte sig in i Centraleuropa, hade sin stråkväg här förbi.

T. J. A. & S. A.